

РЕШЕНИЕ

№ 7641

гр. София, 05.12.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **8564** по описа за **2013** година докладвано от съдия Юлия Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Касаторът [фирма] оспорва Решение от 19.06.2013 г. по дело № 19554/2012 г. по описа на СРС, НК, 97-ти състав. С това решение Софийският районен съд е потвърдил изцяло Наказателно постановление № К-[ЕГН] от 20.08.2012 г ("НП") на Председателя на Комисията за защита на потребителите („К.“).

Счита, че така постановеното решение е неправилно - издадено при противоречие с материалния и процесуалния закон, същото е и необосновано. Предвид гореизложеното и на основание чл. 63, ал 1, изр. второ от ЗАНН във връзка с чл. 210 и сл от АПК моли настоящата съдебна инстанция да отмени обжалваното решение, с което се потвърждава Наказателно постановление № К-[ЕГН] от 20.08.2012 г ("НП") на Председателя на К..

Излага съображения, както следва:

Счита, че обжалваното наказателно постановление се явява неправилно, тъй като липсва деяние, което да бъде квалифицирано като нарушение на разпоредбите на Закона за защита на потребителите, и за което да бъде наложено административно наказание.

Съгласно разпоредбата на чл 122 от З., потребителят има право на рекламация за всяко несъответствие на стоката с договореното. Освен това, по аргумент на чл 125. ал. 3 и ал. 4 от З. при предявяване на рекламация, потребителят посочва предмета на рекламацията, предпочитания от него начин за удовлетворяване на рекламацията,

съответно размера на претендираната сума и адрес за контакт, както и задължително прилага документите, на които се основава претенцията.

Съгласно нормата на чл. 127, ал. 3 от З., подадената рекламация задължително се вписва в книгата за рекламации, водена от търговеца.

В конкретният случай, такова задължение не е възникнало за търговеца, тъй като потребителят се оплаква в магазина от главоболие след като е закупил чифт слънчеви очила, след многократни посещения на оптиката, пробване на различни модели и консултиране с оптиците в оптиката. Касаторът твърди, че закупените очила са произведени от най-големият немски производител на очила и се продават, заедно със сертификат за произход и напътствия за ползване. Поради това, на касатора не било известно слънчевите очила да предизвикват главоболие. Както става ясно от жалбата на потребителя, той страдал от мигрена.

Затова поддържа, че не е налице нарушение на чл. 127 ал. 3 от З., тъй като не е възникнало задължение за търговеца да впише факта на предявяване на рекламация. Съгласно съдебната практика (Решение от 16062008 г. на Административен съд -София по к.н.а.х.д №2227/2008 г., Решение №1149 от 10 11.2008 г. на Административен съд - Пловдив по к.н.а.х.д. № 1447/2008) задължението за регистриране на факта на предявяване на рекламацията за търговеца, възниква когато конкретните оплаквания на потребителя сочат несъответствие на стоката с договора за продажба. Необходимо е да бъде посочена нередовност в качеството, количеството или някаква друга характеристика на предоставената стока, както и искане за отстраняване на нередовността, за да възникне задължението за търговеца да направи съответно отбелязване в регистъра на предявените рекламации. Отбелязва и, че потребителят не е предоставил нито един документ, доказващ наличието на главоболие, още по-малко документ свързващ главоболието със закупените слънчеви очила.

Изтъква, че е допуснато и съществено процесуално нарушение на административнопроизводствените правила при постановяване на акта, тъй като при връчване на съобщението не е бил връчен препис от обжалваното решение на касатора.

При горните фактически и правни изводи, касаторът моли съдът изцяло да отмени Решение от 19.06.2013 г по дело № 19554/2012 г, СРС. 97-ти състав.

Ответникът по касация счита решението на Софийски районен съд за правилно и законосъобразно и в този смисъл да се отхвърли касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура – Прокурор Никова счита, че жалбата е неоснователна и следва да се остави без уважение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна.

При извършената служебно проверка на осн.чл. 218, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/ и въз основа на фактите, установени от въззивния съд, съгласно чл. 220 от АПК, съдът намира, че обжалваното решение е правилно, валидно и допустимо.

Предмет на оспорване в настоящото съдебно производство, е Решение от 19.06.2013 год., на Софийски районен съд, НО, 97 състав по нахд дело № 19554 по описа за 2012 година.

С посоченото решение съдът е потвърдил наказателно постановление № К [ЕГН]/20.08.2012 г г., издадено от Главен директор на Главна дилекция „Контрол на пазара” при Комисия за защита на потребителите, с което на [фирма], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 83 ЗАНН във връзка с чл. 233 ал.2 З., за нарушение на чл. 222 във връзка с чл. 127 ал.3 З..

Настоящата съдебна инстанция възприема изцяло като вярна установената от Софийски районен съд, фактическа обстановка по делото.

В горния смисъл е прието за установено, че на 28.04.2012г. в оптика, находяща се в [населено място], [улица], г-н Т. Г. купува слънчеви очила „П.”, произведени от Ш. Г.. Няколко дни по-късно клиентът се връща в магазина и твърди, че получава главоболие от употребата на очилата. Това оплакване не е включено в регистъра за рекламациите на жалбоподателя [фирма]. На 03.05.2012г. подава жалба за съдействие от КЗП.

Прието е от районния съд, че административнонаказателното производство е образувано въз основа на акт за установяване на административни нарушения (АУАН) № К -[ЕГН]/05.07.2012 г. за това, че дружеството - жалбоподател не е включило в регистъра за рекламациите си предявена от г-н Г. рекламация. Така е нарушено изискването на чл.127 ал.3 З.. Към преписката е приложено копие на регистъра, заверено от дл. лице инспектор, извършило проверката. АУАН е връчен на представителя на дружеството на 05.07.2012 г. и е подписан с възражение, че не е било налице рекламация, която да бъде вписана.

Правилно районният съд е кредитирал показанията на св. Х., като логични, последователни и незаинтересовани. Въз основа на тях се установява, че е извършена проверката и е констатирано твърдяното нарушение. Същите са подкрепени от представеното по делото извлечение от книгата за рекламации на обекта.

Не се установява от събраните по делото доказателства и тези съдържащи се в административнонаказателната преписка във връзка с изготвяне на АУАН № К - [ЕГН]/05.07.2012 г. и НП, да са налице твърдяните от касатора процесуални нарушения по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 от НПК.

По доводите на касатора, че оплакването на клиента г-н Г. не съставлява рекламация по смисъла на З., съдът намира сленото:

От текста на чл.122 от З. може да бъде изведено, че за всяко несъответствие на стоката с договореното, включително за стоки втора употреба, когато след доставката, при първоначалния преглед или при съхранението, монтажа, изпитванията или експлоатацията са открити несъответствия с договора за продажба, потребителят следва да рекламира стоката по смисъла на чл.123 и сл. от З..

В конкретния случай твърденията на потребителя Г. сочат на продажба на вещь със скрити недостатъци, доколкото същите не са могли да бъдат открити при покупката на стоката, т.с. несъответствие на стоката с договореното в качествено отношение. Затова в конкретната хипотеза чл.126, ал.1 от З. предвижда дълъг срок за рекламация, в случая два месеца. Последният видно от констатациите в АУАН и НП е спазен. Правилото по-чл.195 и сл. от Закона за задълженията и договорите, е че на купувача следва да му се продаде вещь поне със средно качество, което за продадените очила не е налице, по твърденията на потребителя.

Съдът намира, че задължението на търговеца по чл.127,ал.1 от З. е формално без оглед на това дали рекламацията е основателна или не. Той е длъжен да я впише в нарочно воден регистър по чл.127, ал.2 от З. и като задължение по чл. 128, ал.2 от З..

Затова настоящата съдебна инстанция намира, че касаторът е извършил установеното в АУАН нарушение и следователно не е налице и твърдяното касационно основание за отмяна на съдебния акт по чл. 348, ал.2 във вр. с чл. 348, ал.1, т.1 от НПК.

Правилно е наложена и санкция в размер на 500лв., което е в рамките на санкционната разпоредба на чл. 222 З..

Не са допуснати твърдените касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал. 2 и чл. 348, т. 2 НПК вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН.

При горните съображения касационната инстанция приема, че Решението от 19.06.2013 год., на Софийски районен съд, НО, 97 състав по нахд № 19554 по описа за 2012 година, е правилно и законосъобразно. При условията и по реда на чл. 221, ал. 2 АПК следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното Административен съд София-град, VIII-ми касационен състав,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 19.06.2013 год., на Софийски районен съд, НО, 97 състав по нахд дело № 19554 по описа за 2012 година, с което е потвърдено наказателно постановление № К [ЕГН]/20.08.2012г., издадено от Главен директор на Главна дилекция „Контрол на пазара" при Комисия за защита на потребителите, с което на [фирма], [населено място], е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 83 ЗАНН във вр. с чл.233 ал.2 З., за нарушение на чл. 222 във в-ка с чл. 127 ал.3 З..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.